

**R.P. Valentini Mangioni Per Vsini E Societate Iesv, In
Signatura Sacra Pœnitentiariæ S.D.N. Papæ Consultoris
Theologi De Religiosa Pavpertate non excludente rerum
Dominium nec Ius testandi Opvscvlvm ...**

Mangionius, Valentinus

Coloniæ, 1639

Sectio Prima. Modus ille loquendi, Voti Solemnitas est ex solâ Ecclesiæ
constitutione, non potest reprehendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63077](#)

SECTIO PRIMA.

Modus ille loquendi. *Voti Solemnitas est ex sola Ecclesiae constitutione, reprehendi non potest.*

PRIMAM, inquam, illius Assertionis partem possum pro meā non agnoscere : nec quisquam, vel ebrius, vnquam fuit, qui somniarit, *quamlibet* votorum *obligationem* esse ex solā Ecclesiae institutione. Cūm enim votum sit essentialiter Promissio facta Deo; Per votum Deo acquiritur Ius, ut præstetur res promissa : huic autem Iuri respondet in Vouente obligatio aliqua, & obligatio est effectus necessariò cōsequens Promissionem acceptatam: & ex communi Doctorum sententia votum necessariò includit intentionem se obligandi. *imò Sotus lib. 7. de Iust. q. 1. art. 2.* licet sentiat, posse quempiam Vouere absque intentione se obligandi; nihilominus afferit à Vouente contrahi obligationem: eo quod obligatio sit inseparabilis à voto. Cui ergo, quæso, in mentem venire vnquam potuit, *quamlibet* votorum *obligationem* non haberi nisi ex sola institutione Ecclesiae, si aliquam saltēt habet ex sua ipsius natura & essentia: sed nimirum apud istos Censores nihil interest inter has duas voces *quamlibet* & *aliquam*. Vel sibi persuadent, eo ipso quod quis afferat, solemnitatem votorum esse ex sola Ecclesiae institutione; afferere consequenter debere, *quamlibet* eorum *obligationem* esse ex sola institutione eiusdem. quo quid absurdius fingi, aut imperitius dici potest?

Qui-

2 Quicunque, mi Homo, asserunt, votorum solemnitatem haberi ex solâ Ecclesiæ institutione, eo ipso agnoscunt solemnitatem in votis esse quid accidentale superadditum ab Ecclesiâ votorum essentiæ: quare consequenter agnoscunt potius inesse votis aliquam obligationem seclusâ omni institutione Ecclesiæ; cùm, sicut demonstratum est, à votorum essentiâ sit inseparabilis obligatio. igitur si consequenter agnoscunt alio quam obligationem in votis fluentem ab ipsorum naturâ, non possunt consequenter asserere, quamlibet esse ex solâ institutione Ecclesiæ. atque adeo prima illius Thesis pars ad me non spectat.

3 Et verò, nisi planè bardus sit, qui meam Consultationem legit; ex n. 39. intelligere facile potest, de quâ ego solemnitate locutus sim, nempe de ea, quam Aduersarij dicebant ex Iure diuino habere vim priuandi Dominio Vouentes Paupertatem: ut inde efficerent, Scholares Societas, qui sunt verè ac propriè Religiosi, non posse post vota retinere Dominium bonorum suorum. Verba mea hæc sunt. Rursus possunt obiecere Aduersarj solemnitatem in voto Paupertatis, quatenus priuat omni iure, ac Dominio bonorum temporalium, esse de Iure diuino. Sed contrà primò. quia iam docuimus antiquos Religiosos fuisse verè ac propriè Religiosos, & 24. men Domini capaces fuisse. Contra secundò. quia vt late probat Suarez de Religione 10.3. lib.2. cap. 14. & 10.4. l. 3. c. 4. Basilius Pontius li. 7. de matrim. cap. 7. ferè omnes Iuris Pontificij Interpretes putarunt hanc solemnitatem in votis esse ex institutione Ecclesia, & non Iuris diuini.

Nota

Nota diligenter illud *Hanc solemnitatem* (ex quâ scilicet oritur vis priuandi Dominio) & planè intelliges, me non affirmasse vniuersè solemnitatem votorum, ac multò minus quamlibet ipso-rum *obligationem esse* ex sola institutione Ecclesie; sed *hanc solemnitatem*.

At enim eodem n. 39. hæc addo: *hæc veritas,*
quod solemnitas votorum sit ex solâ Ecclesia institutione,
non potest sine errore in fide negari. ergo neque negari debet, quin ipse sentiam vniuersè solemnitatem votorum esse ex solius institutione Ecclesie.

Primum responderi potest, id non sequi. Institutum enim meum erat ostendere, non esse de Iure diuino, vt votum substantiale Religiosæ Paupertatis exuat Vouentem Dominio; sed hunc effectum esse solius voti solemnis: vel, si aliquod aliud votum Paupertatis illum habet; habere aliunde, quâm ex Iure diuino, vel naturali; ac proinde cum voto simplici Paupertatis substantialiter Religioso Scholarium Societatis posse stare Dominium bonorum temporalium: quia hæc solemnitas, vt votum Paupertatis priuet Dominio, & illius capacitate, est ex solâ Ecclesiæ Constitutione inuenta. Quare illa mea propositio indefinita, est coarctanda ad hanc determinatam, vt accipiatur de *hæc solemnitate* & de hoc effectu peculiari, de quo agebatur.

Deinde faciamus, me ita sensisse; faciamus asseruisse vniuersè, votorum solemnitatem esse ex solâ Ecclesiæ institutione, quid tum postea? Est-

E
ne hæ

66 PRO VOT. SOLEMN.

ne hæc Assertion à me primum prolatæ? Est duorum Maximorum Pontificum BONIFACII VIII. cap. vnic. de vot. & vot. redem. in 6. vbi sic ait. Nos attendentes, quod voti solemnitas ex solâ Ecclesiæ constitutione est inuenta: & GREGORII XIII. in Bullâ, Ascendente Domino pag. 236. vbi sic. Non considerantes voti solemnitatem solâ Ecclesiæ constitutione inuentam esse. Est omnium Canonistarum, ut verbis utar Pontij lib. 7. de matr. ca. 7. cum Gloss. in cap. iur. sus. qui cleric. vel vount. Innocent. Ostiens. Archidiacon. Andr. Ancharan. Felin. Abb. Card. Est summorum Theologorum, quos videre licet apud Henriquez sum. lib. 12. cap. 5. num. 6. litt. m. n. Et apud Pontium loc. cit. nempe Henrici, Heruæi, Gersonis, Aluari, Pelagij, Abulensis, Auctoris specul. coniug. Angles, Corduba, Mu. Medina, Malderi, Est Merceri, Louaniensis; Gamachæi, Sorbonicæ Academiæ luminum in tract. & matr. impediment. vbi de voto. Est Summistarum primæ notæ Astens. lib. 8. tit. 18. Rosell. v. Matrim. Imped. 4. §. 2. Angel. ibid. imped. 5. his omnibus adde Henricum Henriquez, Valentiam, Suarium, Azorium, Vasquesium, Sanchium, Lessium, Coninchum, Rebellum, Molinam, Laymannum, Filiuccium, Reginaldum, Ribadeneyram, Platam, & quotquot è Societate hoc de argumento scripsere, quos tamen Auctores (absit verbo inuidia) Scholæ suspiciunt, ac venerantur. Si tot Societatis Alumni de Theologia non pessimè meriti; si Principes Summistarum: si Excellentes Theologi, atque in his S. Thomæ sc̄tatores nec pauci, nec obscuri: si omnes Canonistæ: si duo Maximi, & (quod caput est)

Iuris

Jurisconsultissimi Pontifices *malè Consulti Theologi* sunt; haud ægrè ferre debeo ego me tantis Nominibus accenserit. Malle possum cum his errare, quam cum meis Censoribus sapere. Sed utri hac in re desipient, aut errent; Docti, & à perturbationibus vacui iudicabunt.

Ex hactenus disputatis satis superque constare arbitror, si agatur de modo loquendi; non posse culpari me, quod afferuerim votorum solemnitatem haberi ex sola Ecclesiæ institutione. Vsurpauit verba, quæ Nobilissimi moralis, & Scholasticæ Theologiae Doctores, quæ utriusque IurisConsultissimi, quæ denique duo Christi Vicarij usurparunt, & quidem vix a pice immutato. si propterea *malè Consultus Theologus sum*, (iterum dico) sunt & illi.

S E C T I O   S E C V N D A.

Voti solemnitas est reuera ex solâ Ecclesiæ Constitutione inuenta.

Sed enim neque iure me reprehendi posse puto, si agatur, non de modo loquendi, sed de re ipsa. Euincam autem hoc, si pensiculatius examinavero, quid nomine *Solemnitatis* intelligatur: simulque ostendero, in quocunque eam consistere afferant Aduersarij, id vel non esse solemnitatem, vel, si ad solemnitatem aliquo modo pertineat; esse commune etiam votis simpli- cibus, ideoque in eo præcisè sumpto non consi-

E 2 *Gete;*